

Publicerad 2012-03-26 02:13 av Jimma

Du kommer alltid vara en stor del av de bästa barndomsminnen jag har

Änder och gammalt bröd

Stinget i bröstet när du förlorar en del av din barndom.

Hur lång tid tills hon inte vet vem du är?

Hur lång tid tills du inte vet vem hon är?

Hur hanterar du att din familj blir mindre och mindre?

Hur accepterar du att hon långsamt tynar bort?

Det gör ont, och det sliter er isär.

Ni sluter in er i er själva som att det försvinner bara ni inte låtsas om det.

Allt är som vanligt, allt blir bra om en liten liten stund.

Under ytan vet ni alla att det går snabbt nu. Inget blir bättre, allt kommer bara att bli sämre innan det tar slut.

Du har ingen rätt att bli ledsen, ingen rätt att ta det här så hårt.

För vad har du gjort för henne på senare tid? På vilket sätt har du någonsin engagerat dig tillräckligt?

Någon sliter dina nära itu som de gör med dunkuddar på film.

Någon plockar isär hennes hjärna, tar hennes minnen, tar henne ifrån er. Någon får henne att kliva in i en dimma. Trots att hon kämpar emot, så fullt medveten om vad som händer. Så knäckt över att vara en börda, så fullt klar i tankarna en stund innan hon försvinner igen.

Allt du kan göra är att se på. Allt du kan göra är att stå bredvid medans hon bit för bit glömmer vem du är.

Släpp aldrig bilden av er två,

hand i hand,

stående bland änderna vid ån.

Snart är det allt du har.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jimma med Poeter.se id #38210 innehar upphovsrätten